

magt. Det vil de fleste af disse lande overhovedet ikke høre tale om.

Udenrigsministeren sagde i sin besvarelse, at Danmark sammen med de nordiske lande har argumenteret for, at Sikkerhedsrådet bør udvides fra de nuværende 15 til 23 medlemmer for at øge Rådets repræsentativitet. I forslaget opereres der med, at antallet af permanente medlemmer øges fra de nuværende 5 til 10, og »at en udvidelse af varetøret til nye faste medlemmer nøje bør overvejes for ikke at begrænse Rådets effektivitet«.

Hvorfor ikke sige ligeud, at det skyldes, at de nuværende permanente medlemmer ikke ønsker at se deres magt undermineret og afviser enhver form for indskrænkning af deres magt. Derfor vil disse lande ikke acceptere, at eventuelle nye permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet udstyres med den samme varetøret, som de selv har.

Enhedslisten er imod denne varetøret, som ikke bliver bedre af, at den er eksklusiv og forbeholdt nogle få. Det er klart, at der skal være en form for daglig ledelse af FN, men denne ledelse skal operere uden varetøret og afspejle holdningerne i FN's plenum og de flertalsafgørelser, som tages dér. Den daglige ledelse skal afspejle FN's medlems sammensætning i dag.

En af USA's styrkepositioner ligger i, at landet konsekvent har nægtet at betale sit fastsatte bidrag til FN og som hovedregel har været år bagefter med sine indbetalinger. USA's bidrag til finansieringen af FN er afgørende og er derfor altid blevet brugt som en politisk rambuk for de amerikanske interesser i, hvad FN skal og ikke skal. Så når der snakkes om demokratisering, er der præcis noget at tage fat på her, og det er vel et spørgsmål, hvor længe man skal acceptere, at FN som institution og som organisation ligger i et land, som ikke betaler de bidrag, der er fastsat.

Enhedslisten kan heller ikke tilslutte sig planerne, som regeringen så varmt støtter, om oprettelse af en multinational styrke med højt beredskab. I sig selv kunne det være ret fornuftigt med en sådan beredskabsstyrke, som kunne være konfliktforebyggende og gå ind på et tidspunkt som en mægler og en fredsbevarende faktor. Men som vi har set i en årrække, så bliver FN i stigende grad betragtet som en organisation, der bruges som dække for vestlige interventioner, hvor det er opportun for Vesten at optræde under FN-flag.

Derfor er det også sandsynligt, at en sådan multinational styrke vil blive brugt til yderligere at underminere FN's autoritet og øge risikoen for, at FN bliver misbrugt af de vestlige lande i Sikkerhedsrådet til at varetage snævre handels- og sikkerhedspolitiske interesser.

På den baggrund er det klart, at Enhedslisten ikke kan støtte det fremsatte dagsordensforslag. Dertil går det alt for meget som katten uden om den varme grød, og et konkret eksempel på det fik vi jo, da man skulle diskutere, hvad man mente med yderligere finansieringsindtægter til FN. Da så vi en kæmpe stor uenighed mellem dem, som støttede det selv samme forslag.

Men jeg kan til beroligelse for den borgerlige side i salen og måske til ærgrelse for hr. Søvndal fra Socialistisk Folkeparti garantere, at det aldrig nogen sinde, så længe der er fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet, bliver en skat på våbenhandel, som kommer til at finansiere FN, og det hænger bl.a. sammen med, at de fem permanente medlemmer af FN står for 80-90 pct. af våbeneksporten til udviklingslandene i denne her verden.

Arne Melchior (CD):

Man kan vist uden overdrivelse kalde dagens forespørgsel for en ordentlig mundfuld. Det er ikke så lidt, vi debatterer her på en mandag eftermiddag. Det er ikke bare FN's demokratisering, men vi aftvinger også regeringen svar på, hvordan den vil sikre – ikke bidrage til – at FN er i besiddelse af den nødvendige handlekraft i forhold til at løse de alvorlige sikkerhedsmæssige, miljømæssige og sociale problemer, som vi står over for.

Det er ikke så lidt. Når jeg tænker på, hvor svært vi har ved at klare vore egne hjemlige, og man kan godt i denne sammenhæng sige små problemer, er det jo noget at forlange af en udenrigsminister, at han skal være med til at sikre det her.

Jeg forestiller mig 185 medlemslandes parlamentær med hver 2, 4, 6, 8, 10 eller flere partier diskutere dette emne. Udenrigsministeren skal altså sammenfatte alle vore 9 partiers synspunkter. Og fru Annette Just vil endda gerne have en sådan debat hvert år. Den er jo så stor, at den forløber hurtigt. Det er jo efter Parkinsons lov, og jeg tror ikke kun, det er, fordi det er mandag eftermiddag, at der savnes korte bemærkninger, men emnet er simpelt hen så stort, at det er umuligt at forholde sig til i en debat af sådan en art. Det betyder ikke, at fore-